

Para una mejor coordinación con los servicios de nefrología, primando los criterios de proximidad de los pacientes y de humanización, valorando la confortabilidad de los sillones, la conexión a internet, el apoyo psicológico, la existencia de espacios multiusos para familiares y pacientes y la disponibilidad de equipos multidisciplinares para la atención. Más servicios y más calidad.

Además, con más eficiencia, con una estimación de ahorro de 5,9 millones de euros al año para los valencianos y valencianas.

Y también podemos hablar de las resonancias magnéticas. El Partido Popular, en contra de toda opinión de los profesionales y de las sociedades científicas, decidió la privatización en 2001 y la entregó al sector privado. Desde la *conselleria* estamos trabajando para internalizar y seguir el requerimiento o la recomendación de la Sindicatura de Cuentas e implantar el modelo C, algo que se está materializando a lo largo de este año y el siguiente.

Y eso es lo que estamos haciendo, solucionar sus platos rotos, su mala gestión, cuando no algunas otras cosas peores. Porque, como ven, en veinte meses estamos trabajando con celeridad para corregir veinte años de abandono de lo público, de recortes y de privatización. Pero no es solo a la mala gestión a lo que nos estamos enfrentando en la sanidad pública valenciana.

Precisamente la semana pasada y también dentro del tema de conciertos, se produjo un episodio que nos habla de la peor época de la Comunidad Valenciana, en la que una presunta trama de corrupción de adjudicaciones sanitarias a empresas privadas está siendo investigada durante las épocas del PP. Más de ocho horas estuvo la UDEF en la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública, recabando documentación y expedientes generados en la época de los gobiernos del PP.

Le insisto, no me dé lecciones de buena gestión. Creo que está acreditada la buena gestión, más eficaz, con más calidad, y sobre todo más eficiente, y además desterrando la corrupción que tanto nos sigue avergonzando a los valencianos y a las valencianas. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Interpel·lació al Consell, que contesta el conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre la política general i el model sobre els centres especials d'ocupació i per a explicar quins són els motius dels impagaments que s'estan sofrint al sector, que formula el diputat senyor David Torres García (GP Podemos-Podem) (RE número 51.690, BOC número 163.

El senyor president:

Senyories, passaríem al següent punt i últim de l'ordre del dia, vist que s'ha retirat el punt huité, que és la interpel·lació al conseller d'economia sostenible, per part del Grup

Podemos-Podem. Formularà la interpel·lació el diputat David Torres, que ja és un clàssic en estes sessions de ple: finalitzar interpel·lacions del senyor Torres o el senyor Almería.

El senyor Torres García:

Bé, feia temps que no acabava. «El teloner», m'ha dit el company Alberto García.

Bé, gràcies, president.

Intentaré no reproduir un debat i ser un poquet més amé, que ja hem tingut aquest matí.

Bona vesprada, senyor conseller.

Jo, la veritat que li agraiïc que haja estat aquest matí en el debat sobre l'assumpte que substancia aquesta interpel·lació, i que és demanar-li explicacions del perquè dels impagaments que està sofrint el sector dels centres especials d'ocupació, no sols pel que fa als retards, sinó pel que fa al fet que 28 entitats es quedaren sense subvencions per al 2016.

Li he de ser sincer, i nosaltres creguem que no s'ha fet adequadament. Creguem, i no entenem el canvi en l'ordre de subvencions del 27 de juny, passant les subvencions de concessió directa a concessió de règim de concurrència competitiva, i tenint en compte com a únic criteri el moment de presentació de les sol·licituds i la resta de documentació exigida en la corresponent convocatòria.

Ho creguem nosaltres i sospitem que també ho creia el mateix secretari autonòmic d'Ocupació i director general del Servof, quan el 12 de desembre del 2016 el mateix director general aprovava una resolució per ampliar els crèdits màxims, per finançar les subvencions destinades al foment de l'ocupació per a persones amb discapacitat en els centres especials d'ocupació.

El problema és que eixa ampliació d'1.800.000 euros, que es sumaven als 18.880.000 euros de la subvenció, no va ser suficient. I ahí és on comença el problema, com hem vist després, i que hem pogut debatre aquest matí, perquè a més eixa ampliació no ha segut suficient i lamentablement eixes 28 entitats que he anomenat abans es quedaven fora segons els nostres càlculs per 900.000 euros.

Tampoc era una quantitat considerable per al tractament que nosaltres considerem que varen tindre quan varen rebre eixa carta del Servof, diguent que quedaven excloses de la subvenció.

El problema continua quan vegem que en 2017 surt la subvenció amb la mateixa quantitat inicial que en 2016, l'ordre de subvencions era la mateixa que la del 2016, i amb una quantitat que ja d'inici sabem que és insuficient. I ho sabem primer perquè no té en compte la demanda real de centres especials d'ocupació que en aquests moments i tenint les dades de 2016 estaria al voltant dels 21 milions d'euros.

I segon, perquè tampoc té en compte l'augment del 8% del salari mitjà interprofessional que es va aprovar enguany i que açò faria que eixa quantitat fóra major. Per tant, per a l'any 2017 fins a aquest matí teníem una cosa clara, i era que ens

haguérem trobat amb un problema encara més agreujat que el que ens hem trobat en estos moments.

Però el que ens preocupa no és sols la polèmica generada, sinó la situació d'indefensió en què al nostre parer quedaven alguns centres especials d'ocupació, que es veien en risc de tancar o amb un risc de no poder mantindre part del seu personal, deixant al carrer evidentment persones que responen a un col·lectiu d'especial vulnerabilitat.

I la realitat és que ens preocupa l'actitud que, davant les preguntes sobre aquesta situació personal del Servof a les xarxes socials i a alguns mitjans de comunicació, feren qüestionant-ho pràcticament tot i sense reconèixer que a la millor havia hagut algun error. Qüestionaven des del model de subvencions, des del model de (*inintel·ligible*) ... a les empreses ordinàries, i fins i tot el model sencer dels centres especials d'ocupació, amb generalitzacions que nosaltres considerem que no eren gens encertades.

El problema és que, amb totes eixes generalitzacions i amb totes eixes crítiques al model, fins ara no hem escoltat quin és el model alternatiu, llevat de ficar a competir els centres especials d'ocupació per uns recursos molt limitats. I nosaltres pensem que beneficiant d'aquesta manera precisament aquells centres que probablement tinguen un tamany més gran.

I possiblement siguen externalitzacions de grans empreses que trauen fora el treball per a complir el 2% de personal amb diversitat funcional, que han de complir segons la legislació vigent. I utilitzen de manera interessada i de vegades perversa la legislació actual, sobretot la dels enclavaments laborals, sense garantir el trànsit efectiu a les empreses ordinàries, que és l'objectiu últim, entenem, de qualsevol model de treball amb persones i amb col·lectius amb diversitat funcional o d'especial vulnerabilitat.

Per això, li pregunte també quin és eixe model del qual han parlat. Expose'l, perquè tal volta coincideixen amb moltes qüestions amb el sector, que també és molt crític amb el model, i li ho puc dir. Però el problema és que fins a aquest matí ells consideraven que no havien pogut tindre eixes portes obertes per a poder discutir el model.

I miren, en aquest debat és cert que és necessari parlar del model, i a mi m'agradaria que possiblement hui parlaren del model o que s'obriera un període per a parlar del model. I per això, fem memòria, recordem el principi inicial dels centres especials d'ocupació que varen nàixer en la finalitat i inserir laboralment les persones amb diversitat funcional.

Els centres especials d'ocupació han de servir de pont cap a l'empresa ordinària, però la realitat moltes vegades és una altra, que a pesar de les subvencions trobem alguns centres amb una elevada precarietat, deguda a una major rotació i a la temporalitat dels mateixos contractes.

Creguem que el model va donar un gir quan es mercantilitzà i perdé el caràcter social d'aquest, i creguem que va ser la decisió del Partit Popular, quan es va canviar la legislació perquè els centres especials d'ocupació es convertiren en pimes, de manera que tenim una situació prou curiosa.

Donem subvencions als centres especials d'ocupació, però després, mitjançant l'impost de successions, estos centres han

de tornar part d'eixa subvenció a l'estat, la qual cosa sincerament és discutible el caràcter d'eixa subvenció, quan després has de tornar una part d'eixa subvenció. Allò normal és que tota la subvenció fóra finalista només una part dels beneficis sobre la qual hagueren de retornar, o ni tan sols això.

Nosaltres hem vist models. Ens agrada el model d'Aragó, que no vaig a desenvolupar pel poc de temps. Però mire, creguem que fou un error el canvi en l'ordre de subvencions per incloure el règim de concurrència competitiva, amb un únic criteri. Creguem que fomenta una competència injusta sobretot amb aquelles entitats amb caràcter social i les perjudica.

Creguem que fou un error no buscar solucions i deixar aquestes entitats fora de la subvenció, aquestes 28 entitats. I creguem que foren encertades, com he dit, les generalitzacions i crítiques a tot el model de centres especials d'ocupació, criticant la seua tasca. Quan, recordem, l'objectiu principal, almenys en uns inicis, és el de formar i inserir laboralment les persones amb diversitat funcional.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Torres.

Respondrà a la interpel·lació l'honorable conseller. Senyor conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, president.

Senyor diputat, senyories.

Anem a vore, jo el primer que vull dir és que sensibilitat per part del Consell respecte a la gent amb diversitat funcional, jo crec que moltíssima. I jo vaig a intentar no parlar d'allò que han dit altres. Vull dir, si ho han dit altres, doncs cadascú que siga responsable d'allò que diu. Però jo crec que este conseller en ningun moment ha fet ninguna declaració que poguera ser pejorativa al voltant del tema. I este matí he de dir que m'ha agradat molt el to del principi, però al final he vist moltíssima demagògia en tot el tema. I, aleshores, en temes tan seriosos, jo crec que pràcticament la demagògia s'hauria de deixar de costat.

Dit això, l'única cosa que vull dir-li és que no li càpia cap dubte, senyor diputat, perquè en el pacte del botànic està molt clar, que la gent amb diversitat funcional o gent vulnerable este Consell va a donar-li tot el suport. I si probablement ens equivoquem, doncs estem disposats a avaluar i a rectificar. I vull dir-li una altra cosa, este conseller i esta conselleria té les portes obertes per a aquell valencià o valenciana que en qualsevol moment vullga presentar algun problema, qüestió o fins i tot reflexió, qüestió positiva, per a tirar endavant en el projecte de la conselleria i d'este país.

Per tant, crec que ho hem demostrat i si Agevalcee o qualsevol altra associació té a bé parlar amb aquest conseller, amb una telefonada té més que suficient. Per tant, a la disposició està.

I, després, una altra qüestió abans d'entrar en el tema. Senyories, coresponsabilitat. Coresponsabilitat. Els pressupostos els aprovem ací. Concurrència competitiva, també ho diuen els pressupostos. I portem dos anys aprovant els pressupostos i no he vist cap esmena al voltant de la concurrència competitiva. Per tant, coresponsabilitat. I vull que queda palés, perquè del contrari és molt fàcil tirar algeps damunt del Consell quan, en definitiva, tenim tots i totes possibilitat de poder presentar el millor pressupost per a intentar gestionar-lo el millor possible.

I després, no vaig a narrar-li tot el que diu la Llei 1 o el Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de drets de les persones amb diversitat funcional i de la seua inclusió social, perquè vostés el coneixen i no cal que li l'illisca en la seua totalitat. Però d'ahí comencem, d'ahí comencem el model dels centres especials d'ocupació.

Segons aquest model els mateixos centres, a més de comptar amb la seua plantilla amb un mínim del 70% de persones amb diversitat funcional, han de prestar als mateixos els corresponents serveis d'ajust personal i social, entre els quals es troba el suport i orientació per a facilitar-los el trànsit cap a l'empresa ordinària, segons les possibilitats de cadascun. Està el quid de la qüestió. Actualment, i en quant als serveis d'ajust personal i social, existeix una dificultat en la seua acreditació per part dels centres especials d'ocupació i el trànsit de treballadors i treballadores, malgrat ser una obligació, no s'està produint.

Per això li he de dir, senyor diputat, que el Consell a través del Servof ha convocat a sindicats i patronal del sector a una taula tècnica que es convocarà de manera imminent per a tractar, entre uns altres, tots els temes i les conclusions dels quals es traslladaran a unes noves bases reguladores per a l'exercici 2018 i següents. I ahí espere la seua col·laboració.

D'altra banda, mentre que moltes empreses han hagut de tancar per la crisi econòmica dels últims anys, la contractació en els centres especials d'ocupació ha crescut. Sobretot en els vinculats al sector de l'automòbil i al sector serveis. De manera que, malgrat els constants increments de pressupostos destinats al seu finançament, en 2016 he de dir que no hi ha hagut prou crèdit per a finançar la totalitat de sol·licituds.

Per açò, en aquesta taula es plantejaran possibles solucions perquè, sense perjudici del crèdit anual que es publique, cap centre quede sense finançament –este matí li ho he sentit dir al diputat de Ciudadanos– encara que aquestes puguen ser parcials. Per exemple, –ho he dit– valoració de criteris com la prestació de serveis d'ajust o el trànsit cap a l'empresa ordinària, prorrateig del crèdit entre tots els sol·licitants, prioritització d'ajudes segons tipus i grau de les persones treballadores amb diversitat funcional i moltíssims altres criteris que poden estar damunt de la taula i que la mateixa marque les pautes del futur.

I, finalment, dins d'aquest model, és necessari comptar amb un procediment adequat tant per a la qualificació dels nous centres especials d'ocupació com per a la desqualificació dels

que incomplisquen els requisits que per a la seua qualificació es van tenir en compte, adaptant aquests procediments a la normativa estatal, segons el que es disposa en la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat.

Vostés també plantegen quins són els motius dels impagaments del sector. Sabem que el crèdit ha pujat quasi més de quatre milions d'euros respecte al 2015. Concretament hem arribat a 22,2 milions d'euros. Dir que en estos moments tenim pagats 7,4 milions i que en tenim 14 pendants que a més a més vostés han acordat hui que es pagaran amb els romanents que es produïsquen una vegada liquidat l'any. I ho farem efectiu. Què poden durar, un parell de mesos? Doncs això és el que tardaré.

I també vull destacar que també ens hem retardat perquè mai ho tenim en compte, perquè n'hi havia una llei, la Llei 1/2015, que ens ha fet retardar molt les ordres de base i les ordres en sí. Per això he de dir-li que en estos moments que també este matí s'han dit moltes dades i dates també, des del meu punt de vista errònies, i el que sí que vull dir que les ajudes, la justificació de les ajudes, el seu termini –perquè este matí he sentit l'1 de gener, després l'1 de febrer– es van acabar el 15.01.2017, després de la qual cosa s'està procedint a comprovar la documentació de forma prèvia a la proposta de pagament final.

Per tant, és el dia 15.01.2017 quan s'acaba tot el procés per a la seua justificació. Ni l'1 de gener ni l'1 de febrer. I per tant –torne a repetir– el més aviat possible anem a fer front als pagaments que queden pendants per als centres especials d'ocupació i esperem en eixa taula millorar els criteris perquè ningú amb diversitat funcional es quede fora d'estes ajudes.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Continuem amb la interpel·lació. Ara des de l'escó, senyor Torres. Sí? Té vosté la paraula.

El senyor Torres García:

Gràcies, president. La faré des de l'escó.

Gràcies, conseller.

No m'acaba de quedar molt clar encara quin és el model, encara que espere que en eixa comissió mixta que vosté ha anunciat es pugui debatre i es pugui debatre també l'ordre de subvencions per al 2018 perquè siga una ordre adequada a les necessitats i que s'escolte realment als qui tenen experiència en el sector.

Jo crec que aquest matí no he fet demagògia sobre este tema. Jo he parlat amb molta claredat, perquè a més crec que és un sector que es mereix eixa claredat i eixe respecte. I en el meu cas li puc ser sincer i clar que ni este matí ni esta vesprada estic fent demagògia sobre el tema.

És cert que aprovarem uns pressupostos, però els pressupostos quan encara no sabíem el problema que ha derivat després. I és cert, a la millor nosaltres també ens vàrem enganyar en el tema de la concurrència competitiva. Hem vist que potser no era la millor fórmula i potser podem, fins i tot, assumir que hem sigut coresponsables. El que demanem és que en el moment que apareix el problema s'haguera actuat amb rapidesa i no s'hagueren fet algunes declaracions que en este sentit han anat a criticar els centres especials d'ocupació quan realment el problema no era el seu.

I, en tot cas, jo li ho he comentat. A nosaltres ens agraden models com el model d'Aragó, on es fomenta el caràcter social d'aquests centres. I ens agrada eixe model perquè sabem que era el model que funcionava i era el model que realment permetia el trànsit de centres especials d'ocupació a les empreses. De fet, fa més d'una dècada, la majoria dels treballadors en diversitat funcional que n'hi havia estaven en les empreses ordinàries. I les associacions de tipus de diversitat funcional eren les que formaven, acompanyaven i després permetien eixe trànsit.

En estos moments la gran majoria dels treballadors amb diversitat funcional estan en els centres especials d'ocupació derivats d'eixes externalitzacions que ha fet el sector. I els augments precisament que n'hi ha en les subvencions moltes vegades no són precisament per l'augment de personal amb diversitat funcional sinó també per les perversions del sistema i per no haver permés eixe trànsit.

En tot cas, nosaltres agraïm la seua disposició a atendre aquestes organitzacions i als centre especials d'ocupació. I esperem que es pugui parlar d'un model que beneficie a tots i que en els nostre cas considerem que deuria de ser un model amb un caràcter més social.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Torres.

Només una matisació. Que no poden considerar-lo teloner de la sessió perquè vosté és l'estrella invitada i l'últim en tocar ací en la sessió de ple. Per tant, de teloner, res. *(Aplaudiments)* I ha fet una gran intervenció.

Ara li contestarà el conseller i este to és el que ens interessa per a dirigir bé els debats.

Senyor conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyor diputat. Gràcies pel to.

Jo he parlat de manera general en tot el debat, no he singularitzat en ningun diputat/diputada ni en ningun partit polític determinat. Per tant, vull que quede clar. He estat este matí i me n'he anat amb eixe mal regust. I per això ho he vullgut fer constar.

El meu model, el meu model personal també és la inserció en la societat. Per tant, ha de ser un model social que siga previ perquè qualsevol persona amb diversitat funcional pugui inserir-se en la mateixa societat i, per tant, ha de servir per a fer eixa transició a un lloc d'ocupació a més a més digne, de qualitat i estable. Però, pense que serà millor que des d'una taula on puguem seure'ns moltíssima gent, fins i tot he de dir que estan convidats tots i cadascun dels partits representats en la cambra a poder formar part de la taula i poder dir la seua per intentar millorar què és el que hem de fer de cara al 2018.

Jo no sé què s'ha dit en els mitjans de comunicació per boca meua. Val? Però segur que res roïn. I, per tant, vull que quede palés, perquè sembla ser que quan n'hi ha que pegar-li al conseller Climent doncs se li pega i quan realment el conseller Climent no diu res, també intentem posar-ho tot en el *totum revolutum*, no? I així doncs al senyor Climent li peguem per tots els costats. Doncs no, quan n'hi ha alguna cosa positiva, també hem de fer-la valdre.

I, en definitiva, jo el que vull és que hi haja també rigor i moltes vegades no n'ha hagut de rigor, però per part de ningú. Vaig a posar-li qüestions. Mira, la PNL que es presenta avui diu, a vore, diu: «La patronal que representa als centres especials d'ocupació, Agevalcee, ha denunciat l'existència d'expedients no resolts en 2016.» Açò no és cert. Estan tots resolts. És que hem d'utilitzar bé les paraules. No, no, no, però s'ha de dir.

No tenim vint-i-huit centres, perquè este matí he sentit i ara també, senyor diputat, vint-i-huit centres als que no els arriba les ajudes. No, no. Són vint-i-huit expedients. De quants centres? Dèsset. Però clar, manipular en els números i en el llenguatge es fa... Vull dir, hem de ser rigorosos en tot allò que diem i resulta que no ho diem. També hem de dir clarament no única i exclusivament tot el que ens ve de Madrid, el 38 milions i escaig no es dedique a eixe sector vulnerable que tenim en la nostra societat. N'hi ha moltes altres línies que ixen també per al sector vulnerable que tenim al País Valencià, però això tampoc es diu, sols diuen «es dedica un tant per cent als centres especials d'ocupació». Però, ¿i als col·lectius de difícil inserció com a joves, parats de llarga durada o col·lectius en risc d'exclusió social, per què no els anomena? Perquè ens vol esbiaixar tota la informació. *(Soroll de papers)*

Per tant –torne a repetir-li–, és a dir, pense que altra volta n'hi ha coresponsabilitat, si hem de canviar la lliure concurrència la canviarem per al 2018 perquè per al 2017 ho tenim complicat perquè ja s'ha publicat l'ordre, i també vullc dir-li una altra dada, una altra dada que també he sentit molt en premsa, i diu, «en total, aquestos vint-i-vuit expedients també deien que afectaven a mil persones amb diversitat funcional». ¿Sap a quantes afectaven? I encara que n'afecte a una a mi em dol, però n'eren dos-centes seixanta-sis.

Per tant, tampoc es pot fer demagogia amb els números i ¿se'n fa! Si n'eren dos-centes seixanta-sis, mínimament diguen dos-centes seixanta-sis i no diguen mil persones, ¿no?

Per tant, l'única cosa que vullc dir-li és que sols mirant números –i acabe, president–, sols mirant números: en el 2014 es van pressupostar 15,3 milions, que després van arribar a 17,3; en el 2015, 15,3 milions, que després van arribar a 17,5;

i en el 2016, 18,9 milions, que després van arribar a 22,2, i que, a més a més, en el 2016 vam arribar a quatre-centes persones més amb diversitat funcional que havíem arribat en l'any anterior. Per tant, si enguany ja partim d'un pressupost de més de 20 milions, supose que podrem modificar i arribar a 23 o 24 milions.

I li dic una altra cosa, sí que ens havíem preocupat des del primer moment; el que passa és que jo he de dir-li que hem de complir la legalitat i quan en un pressupost se'ns diu que no es pot eixamplar, o no pot tindre el caràcter retroactiu per part de l'advocacia i la intervenció, este conseller amb un informe desfavorable no anirà endavant.

Per tant, estic content que vostés o que tota la cambra hàgem aprovat este matí aquesta PNL perquè això ens farà estudiar d'alguna manera les possibilitats reals per a poder arribar a tots, perquè és en definitiva el que el Consell vol i el que haguera volgut des d'un primer moment. *(Soroll de papers)*

Per tant, entre totes i tots anem a intentar també posar els diners suficients perquè en el 2017 en tingam prou per a arribar i, després, en el 2018 facen vostés el que hagen de fer perquè eixe pressupost es millore i arribe a tots els centres especials d'ocupació.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, finalitzem el treball de hui dimecres. Els recorde que demà tindrem la sessió de control a les deu del matí i que la Junta de Síndics es reunirà a les nou i mitja, i a les deu menys quart rebrem el conseller de transparència que ens farà entrega de l'informe del dret civil valencià.

Senyories, se suspén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

(Se suspén la sessió a les 20 hores i 24 minuts)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Alcón Soler, Eva
Almería Serrano, José Francisco
Álvaro Cerezo, Mònica
Andrés Sanchis, Concha
Argüeso Torres, Emilio
Arqués Cortés, Vicent
Bachero Traver, Belén
Barceló Chico, Ana
Bellver Casaña, Jorge
Bernal Talavera, María
Bertomeu Vallés, Antoni
Betoret Coll, Vicente

Boix Pastor, Alfred
Bonig Trigueros, Isabel
Briet Seguí, Rafael Francisco
Caballero Hueso, Mercedes
Caballero Montañés, Juan Carlos
Cabedo Laborda, Cristina
Campello Moreno, Marian
Calpe Saera, José Ramón
Casanova Claramonte, Vicente
Castelló Sáez, Alfredo
Catalá Verdet, María José
Cerdán Pastor, David
Císcar Bolufer, José
Climent González, Rafael
Córdoba Cortijo, Juan Ginés
De Miguel Martínez, David
Díaz González, Elisa
Domínguez Pérez, Miquel
Escrig Monzó, María Sabina
Estañ García, Antonio
Ferrer Matvieychuc, Graciela Noemí
Ferrer San Segundo, María José
Ferri Fayos, Fran
Font de Mora Turón, Alejandro
Gallén Peris, Marta
García González, Rosa María
García Jiménez, María José
García Latorre, Francisco Javier
García Muñoz, Teresa
García Salvador, Alberto
García i Tomàs, Víctor
Garrigues Francés, María Blanca
Gascó Enríquez, Beatriz
Gascó Verdier, Beatriz
Geffner Sclarsky, Daniel
Hernández Sánchez, Noelia
Ibáñez Bordonau, Rubén
Jiménez Doménech, César
Juan i Huguet, Jordi
Marcos Puig, Verónica
Marí Malonda, Alexis Frederic
Martín Pérez, Sandra
Martínez Ramírez, Carmen
Marzà Ibáñez, Vicent
Mata Gómez, Manuel
Meco Tébar, Fabiola
Mínguez Corral, Sandra
Mollà Herrera, Mireia
Montiel Márquez, Antonio
Morera i Català, Enric
Mulet Taló, Miguel Ángel
Muñoz Lladró, José
Mustafá Ávila, Rosa de Falastín
Nadal Sendra, José Ramón
Navarro Caballero, Juan de Dios
Navarro Casillas, Isaura
Oltra Jarque, Mònica
Ortega Requena, Maria Josep
Ortiz Vilella, Eva
Pallarès Piquer, Marc
Pastor Llorens, Fernando
Peremarch Palomares, Covadonga
Pérez Fenoll, Manuel
Peris Cervera, Rosa
Pineda Cuenca, Manuel

Ponce Guardiola, Juan
Quiñonero Hernández, Llum
Rodríguez Armigen, Cristina
Rojo Sánchez, Domingo
Salas Maldonado, José
Salvador Rubert, María José
Santamaría Ruiz, Luis
Serna Serrano, Toñi
Soler Beneyto, Víctor

Subías Ruiz de Villa, Juan Ignacio
Subiela Chico, Antonio
Tirado Museros, Clara
Tormo Moratalla, Emigdio
Torres García, David
Ventura Campos, Mercedes
Woodward Poch, Antonio Joaquín
Yáñez Motos, María Remedio
Zaplana López, José Juan

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES
Subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts
subscripcions@corts.es
Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València
Telèfon: 96 387 61 00
<http://www.cortsvalencianes.es>
Edita: Servei de Publicacions de les Corts
ISSN: 1133-2492
Dipòsit legal: V-1013-1983

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES
Subscripciones: Servicio de Publicaciones de Les Corts
subscripcions@corts.es
Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 Valencia
Teléfono: 96 387 61 00
<http://www.cortsvalencianes.es>
Edita: Servicio de Publicaciones de Les Corts
ISSN: 1133-2492
Depósito legal: V-1013-1983